

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010337
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1413010337.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného Z. S. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. g/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/129/2013 zo dňa 03.02.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. júna 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava IV z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/129/2013 zo dňa 03.02.2015 bol obžalovaný Z. S. podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp. zn. 1Pv 107/13 zo dňa 10.09.2013 pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. g/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

ako otec mal. A.Ž., nar. 27.09.2006 počas ich spoločných stretnutí v mieste prechodného bydliska v byte v Bratislave na G. ul. XX od presne nezisteného dňa roku 2011 do 09.02.2013 opakovane niekoľkokrát sexuálne atakoval maloletého takým spôsobom, že maloletého chytal za penis, trel mu ho až kým sa maloletý nepomocil, strkal mu prst do konečníka a rukou robil kmitavé pohyby, až kým sa maloletý nepokakal, taktiež nútil maloletého, aby sa mu rukou dotýkal penisu, maloletého bozkával na ústa a svoj jazyk mu strkal do jeho úst, pričom k týmto atakom došlo tiež

- dňa 26.01.2013, kedy maloletému chytal penis, strkal mu jazyk a prst do konečníka, maloletému držal hlavu a nútil ho pozerať videonahrávku v mobilnom telefóne s obsahom sexuálnych aktivít iných osôb a videonahrávku orálneho styku obvineného s maloletým, pri ktorom maloletému cmúľal penis,

- dňa 09.02.2013 opätovne chytal maloletého za penis, bozkával ho na ústa a svoj jazyk mu strkal do úst, strkal mu prst do konečníka a rukou robil kmitavé pohyby,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie okresný prokurátor.

Okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania vyjadruje nesúhlas s rozhodnutím okresného súdu. V prvom rade zastáva názor, že okresný súd nesprávne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

V dôvodoch odvolania vznáša prokurátor výhrady predovšetkým voči hodnoteniu svedeckej výpovede maloletého súdom prvého stupňa. Tak, ako v pôvodnom rozsudku, vytyka okresný súd pochybenia pri vykonávaní výsluchu maloletého najmä pokiaľ ide o spôsob vedenia výsluchu, údajnú prítomnosť

matky, zlú taktiku vedenia výsluchu, evidentnú únavu maloletého a vyvíjanie psychického nátlaku. Prokurátor k týmto výhradám uvádza, že výsluch maloletého už zhodnotil vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zo dňa 16.10.2014 odvolací súd a konštatoval pritom splnenie podmienok podľa § 135 Tr. poriadku. Takisto odvolací súd uviedol, že prípadné nezrovnalosti pri prepise zvukového záznamu z výsluchu maloletého, ktorý trpí rečovou vadou, nemôžu mať za následok konštatovanie nezákonnosti, či ovplyvnenie vierohodnosti dôkazu tak, ako to uvádza v oslobodzujúcom rozsudku súd prvého stupňa.

V súvislosti s údajnou prítomnosťou matky maloletého počas jeho výsluchu poukazuje prokurátor na obrazový a zvukový záznam z tohto úkonu, z ktorého je zrejmé, že matka maloletého nebola prítomná počas celého výsluchu, čakala pred miestnosťou na chodbe a došla dnu až v jeho závere. Zo záznamu tiež vyplýva, že v správaní a ani v obsahu či forme odpovedí nenastala u žiadna zmena po vstupe matky do miestnosti. Takisto znalec z odboru psychológie potvrdil, že maloletý s matkou počas jej prítomnosti neudržiaval očný kontakt, pričom toto je zrejmé aj zo samotného záznamu. Ďalej prokurátor zdôrazňuje, že s maloletým bola počas výsluchu sťažená komunikácia, ťažko sa koncentroval, preskakoval z témy na tému a pýtal sa prečo musí znova všetko opakovať. Toto slovo použil z toho dôvodu, že predtým už sám iniciatívne rozprával o udalostiach pracovníkom kriminálnej polície počas toho ako jeho matka prišla doplniť trestné oznámenie.

Prokurátor nezdieľa názor súdu prvého stupňa ani v tom, že výsluch maloletého bol vykonaný v čase, keď maloletý strácal koncentráciu, pozornosť a bol zjavne unavený. Práve naopak z dôvodu jeho veku (v čase výsluchu mal šesť rokov) bol výsluch uskutočnený v dopoludňajších hodinách a v snahe rešpektovať špecifické zvláštnosti výsluchu maloletej osoby bol k výsluchu prizvaný znalec z odboru psychológie PhDr. U. F.. Z rozboru osobnosti maloletého je zrejmé, že maloletý potom, čo matke porozprával o správaní otca, z jej reakcií pochopil, že niečo nie je v poriadku. Predtým však, keď bol menší, mal maloletý podľa vlastného vyjadrenia zakázané hovoriť škaredé slová a neskôr, keď už bol trochu väčší, o nich hovoriť môže. O násilí sa matke prvýkrát zmienil deň po zápise do prvého ročníka základnej školy. Napriek výhradám súdu prvého stupňa prokurátor zastáva opačný názor, keď tvrdí, že napriek technickým problémom počas zaznamenávania výsluchu maloletého, ako i ťažkostiam pri nadviazovaní kontaktu s maloletým, sa znalci i vyšetrovateľovi podarilo cez trpezlivosť, pokojnú vecnosť a rešpektovanie zásady „kto neukáže dôveru nemôže ani späťne žiadnu očakávať“ vykonať výsluch pri rešpektovaní ustanovení Trestného poriadku tak, aby bol vyčerpávajúci a nemuselo v budúcnosti dôjsť k jeho opakovaniu.

Podľa prokurátora nie je správne tvrdiť, že výpoveď maloletého je jediným priamym dôkazom a tento dôkaz bol vyvrátený prevažnou väčšinou ostatných získaných dôkazov. Naopak výpoveď maloletého podporuje celý rad dôkazov, konkrétne výpovede svedkýň X. Y., Y. K., B. I., F. J. ako i znaleckých posudkov.

Prokurátor dáva do pozornosti aj to, že vina obžalovaného Z. S. je z časti preukázaná aj jeho vlastnou výpoveďou, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný sa vo vzťahu k vlastnému synovi dopúšťal protiprávneho konania popísaného v skutkovej vete obžaloby. Obžalovaný napr. vo svojej výpovedi zo dňa 16.05.2013 popísal absolútne neštandardný spôsob pomoci synovi pri problémoch zo stolicou. Uvedený zážitok zaradil medzi tri najhoršie veci, ktoré sa synovi u neho počas ich stretnutí stali. Podrobne popisoval ako mal syn problémy s vyprázdňovaním, ako ho štipal zadok, keď mal tvrdú stolicu, ako ho pritom zabával, jazdil s autíčkom po rukách, po bruchu. Keď to žiadnym spôsobom nešlo, zobral ho tak, že ho chytil pod nohami a natriasal ním, aby stolica odpadla. Potom ho zobral do kúpeľne a snažil sa mu silným prúdom vody a použitím mydla odstrániť zvyšok stolice z konečníka. Maloletý pritom plakal, nechcel sa predkloniť. Chcel mu aj nakrémovať riťku, ale syn sa bránil, plakal. Celá táto procedúra trvala možno 20 minút, syn bol celý spotený a unavený a nakoniec zistil, že sa aj pocikal.

Maloletý podľa odvolateľa detailne popísal správanie svojho otca a tiež názorne ukázal na hračkách spôsob, akým ho otec vyzliekal a strkal mu do penisu a konečníka prst. Uvádza svoje pocity pri uvedených aktivitách, že to bolo nepríjemné, zlé, pričom mal pocit akoby spadol z lode do vody a akoby šiel na kolotoči, ktorý šiel strašne rýchlo.

Podľa prvostupňového súdu a jeho hodnotenia, mohol maloletý pociťovať bolesť prameniacu z problémov pri vylučovaní a následné natieranie konečníka krémom mohol pociťovať ako vnikanie do konečníka. Dokazovaním bol podľa okresného súdu preukázaný aj pocit bolesti uvádzaný maloletým,

o čom vypovedali obaja rodičia, že mu počas stolice nosili hračky a hrali sa s ním. Podľa súdu prvého stupňa spôsob ošetrovania konečníka po stolici odobril aj znalec A.. S..

Prokurátor ďalej v dôvodoch svojho odvolania vytyka spôsob hodnotenia znaleckého posudku Z.. U. F. súdom prvého stupňa. Nesúhlasí s tvrdením okresného súdu, že znalecký posudok nie je absolútny dôkaz a musí byť vyhodnocovaný v kontexte s ostatnými dôkazmi.

Uvedený znalec vo svojich záveroch jednoznačne uviedol, že maloletý vypovedá o prežitých skutočnostiach v zhode s tým, ako ich vnímal, pričom o týchto skutočnostiach vypovedal neochotne, avšak o sexuálnych atakoch otca hovoril znalcomi na každom zo štyroch stretnutí u znalca. Podľa jeho záverov sa možno domnievať, že maloletým popisované „sexuálne zážitky“ sú spojené s nepríjemnými pocitmi a „agresívne zážitky“, ktoré takisto maloletý popisoval, sú spojené skôr s príjemnými pocitmi. Pri tomto možno vidieť zásadný rozdiel, pretože prvé nepríjemné zážitky podľa znalca maloletý prežil a druhé príjemné zrejme nadniesol alebo vedľajšie okolnosti prežívania nezažil. Čo sa týka udalostí, ktoré maloletý prirovnal k tomu, ako keby po ňom jazdili angličáky, čo bolo vtedy, keď mu otec strkal prst do konečníka, toto podľa znalca maloletý musel prežiť. Navyše boli u neho zistené znaky sexuálneho zneužívania v podobe prejavov úzkosti a strachu z otca. Okresný súd však znalcom konštatovaný strach z otca považoval za nepresvedčivý, pretože je v rozpore s výpoveďami svedkov, ktorí takýto strach nepopisujú. Vyjadrenia znalca však súd prvého stupňa nevyhodnotil dostatočne, pretože maloletý svojho otca hodnotil viac menej v negatívnom svetle a to, že sa ním nechával nosiť na rukách, bozkávať, nevylučuje to, že mal z obžalovaného strach. Ide o typický ambivalentný postoj k rodičom, teda môže na jednej strane strach pociťovať, avšak dokáže ho účinne potláčať, pričom nezainteresovaní svedkovia môžu tento vzťah vnímať ako bezproblémový.

Prokurátor sa nestotožňuje ani s tvrdením súdu, že znalec neskúmal hodnovernosť výpovede maloletého vo vzťahu k ďalším vykonaným dôkazom, pretože tento mal pri vypracovaní znaleckého posudku k dispozícii všetky vo veci vykonané dôkazy. Rovnako vyjadril nesúhlas s tvrdením súdu o tom, že maloletý sa mohol o veciach, o ktorých vypovedal, dozvedieť z televízie, časopisu, či rozprávania iných osôb. Znalec označil tieto možnosti za veľmi málo pravdepodobné a vychádzal z toho, že maloletý konkrétne dokázal popísať napríklad manipuláciu otca s jeho pohlavným orgánom, či konečníkom do takej miery, že sa pocikal a pokakal. Pravdivosť tvrdení maloletého je podľa znalca umocnená aj tým, že vedel uviesť príklady pocitov, ktoré u neho sexuálne ataky otca vyvolávali. Okrem toho dokázal názorne na hračkách a tiež bez nich, napríklad ústami a pohybmi hlavy ukázať spôsob, akým mu jeho otec ústami cmúľal pohlavný úd. Z odôvodnenia rozsudku preto nie je zjavné, na základe akých úvah súd dospel k záveru, že maloletý klamal, keď vyššie uvedené skutočnosti svedčia o opakovaní.

Opätovne dáva prokurátor do pozornosti skutočnosť, že v prípade maloletého ide o 6-ročného svedka, čo okresný súd pri hodnotení dôkazov zrejme opomenul. Výsluchu takéhoto malého dieťaťa sa vyznačuje špecifickými vlastnosťami, ktoré sú podmienené jeho individuálnymi vlastnosťami a stavom psychiky. Dieťa je vnímavé, schopné poskytnúť dôveryhodnú výpoveď, avšak na druhej strane podlieha bezprostredným dojmom, ľahko skreslene dopĺňa a veľa javov vníma nepresne a neúplne. Na strane druhej je však schopné vnímať podrobnosti a detaily rôzneho druhu, ktoré si dospelí nevšimnú. Taktiež nemožno podceňovať ani faktor času, ktorý uplynul od inkriminovanej udalosti až po výsluch. Významnou skutočnosťou, ktorú je potrebné vziať do úvahy pri hodnotení výsluchu, je aj nedostatočná slovná zásoba.

Znalec Z.. U. F. pri vypracovaní znaleckého posudku na maloletého vychádzal z vyšetrovacieho spisu, zúčastnil sa výsluchu maloletého a vykonal s ním psychologické vyšetrenie. V postavení znalca v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 zákona o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch urobil záver, že maloletý o manipulácii s jeho pohlavným údom, konečníkom až do uvoľnenia moču a stolice vypovedal v súlade s tým, čo vnímal. Pri posudzovaní kritérií vierohodnosti svedka znalec zvyčajne prihliada k trom kritériám, ktorými sú osobnosť, motivácia a výpoveď. Na základe hodnotenia uvedených troch kritérií dospel znalec z odboru klinickej psychológie k záveru, že je veľmi málo pravdepodobné, že o skutočnostiach, ktoré sú predmetom obžaloby, maloletý klamal, respektíve konfabuloval. Znalec v prípade motivácie za veľmi málo pravdepodobné označil klamstvo. Takisto je málo pravdepodobné, že by maloletý dokázal opakovane popísať niektoré skutočnosti a pocity, ktoré pri nich mal. Takisto za veľmi málo pravdepodobné označil, že by maloletý mal veci, o ktorých hovoril, iba odpozorované.

Prokurátor sa v dôvodoch svojho odvolania opätovne opiera o výpoveď matky maloletého X. Y., ktorá detailne popísala skutočnosti, ktoré sa od syna dozvedela. Podrobne uviedla, čo bolo impulzom k tomu, že maloletý začal sám spontánne rozprávať veci, ktoré zažil u svojho otca. Maloletý jej presne popísal ako sa otec k nemu správa, ako sa ho dotýka, v ktorých miestach a ako s ním manipuluje v oblasti pohlavných orgánov. Svedkyňa potvrdila, že maloletý mal dlhodobé zdravotné problémy, ktoré súviseli s nepravidelnou stolicou, tieto boli sprevádzané bolesťou pri vyprázdňovaní, z čoho mával maloletý strach. Všimla si u neho aj to, že má praskliny v oblasti konečníka.

Prokuratúra sa podporne opiera aj o výpoveď svedkyne B. I., ktorá maloletého vyšetřovala, keďže matka s maloletým navštevovala jej ambulanciu, celkovo absolvovala 5 sedení. U dieťaťa zistila neurotický vývin, teda zvýšenú úzkosť, prítomný bol rozpor, ktorý pramenil z nejednotného prístupu rodičov. Z vyšetření nezistila, že by napríklad otec maloletého bil. Celkovo bol maloletý v jej starostlivosti v období od júla 2009 do septembra 2011.

Prokurátor vznáša výhrady voči vyjadreniam okresného súdu, ktorými vysvetľuje, prečo neuveril maloletému, a dôvodí tým, že nakoľko skutočnosti uvádzané maloletým týkajúce sa zneužívania dcéry E. sa nestali, preto neuveril ani skutočnostiam, ktoré sa vzťahujú k zneužívaniu maloletého. Ďalej považuje za zarážajúce tvrdenie súdu, že to bola prokuratúra, ktorá sa všemožne snažila zabrániť výsluchu svedkyne na hlavnom pojednávaní, pričom v prípravnom konaní vyšetřovateľ za prítomnosti prokurátorky vyvíjali na svedkyňu psychický nátlak, aby zmenila svoju výpoveď a vyhrážal sa jej. Takéto vyjadrenia okresného súdu sú nepochopiteľné a vzbudzujú tiež pochybnosť o nestrannosti pri hodnotení uvedeného dôkazu. Prokurátor pritom iba poukázal na skutočnosť, že svedkyňa nedovršila 18 rokov a na opakovanie jej výsluchu by bol potrebný súhlas zákonného zástupcu. Uvedený návrh prokuratúry bol okresným súdom zamietnutý a výsluch svedkyne vykonaný.

V súvislosti s hodnotením výpovede svedkyne E. S. nie je možné akceptovať, že ju okresný súd prijal ako absolútne vierohodnú, presvedčivú a podrobnú. Prokurátor dáva do pozornosti, že svedkyňa mala byť v minulosti opakovane sexuálne zneužívaná, pričom iniciatíva bola vyvíjaná tiež z jej strany. Mala teda so sexuálnymi aktivitami skúsenosti od útleho veku. V minulosti navštevovala psychológa, bola hospitalizovaná na psychiatrii a je prchká, agresívna, so sklonom k provokácii a klamstvu. Práve na podklade týchto zistení, mala prokuratúra záujem preveriť jej vierohodnosť, predovšetkým špecifickú vierohodnosť, preto navrhla súdu pribrať do konania znalca z odboru pedopsychológie.

Odvolateľ sa okrajovo dotýka aj argumentov, ktoré použil súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku keď uviedol, že senát okresného súdu bol na rozdiel od odvolacieho senátu v bezprostrednom kontakte s vypočúvanými osobami a má dostatok skúseností na to, aby cez verbálne prejavy, mimiku a správanie sa vypočúvaných osôb mohol zaujať zodpovedné stanovisko k ich vierohodnosti. Prokurátor však pripomína, že napr. hodnovernosť svedkyne X. Y. bola skúmaná znalcom z odboru psychológie, pričom špecifickú a všeobecnú vierohodnosť označil za vyhovujúcu bez výhrad. Skutočnosti uvádzané okresným súdom o tom, ako svedkyňa X. Y. počas výsluchu správala, nie sú v zápisnici o hlavnom pojednávaní vôbec zachytené, preto je zarážajúce, ako sa na ne môže okresný súd s výrazným časovým odstupom odvolávať.

Prokurátor zaujíma v dôvodoch svojho odvolania postoj aj k hodnoteniu znaleckého posudku A. D. súdom prvého stupňa. Spomenutý znalec pripustil, že obžalovaný by sa mohol dopustiť konania, pre ktoré bola podaná obžaloba, s ohľadom na poruchu v psychosexuálnom dozrievaní, nejasnej a slabo zakotvenej sexuálnej identite, nevyhranenej orientácii, silnom narcizme a k poruchám kontroly pri strese vyplývajúcom z nedostatku ventilovania nadpriemernej miery pohlavného pudu. Súd pri hodnotení dôkazu konštatoval, že nebolo preukázané, že by obžalovaný sexuálne abstinoval. Nedostatočne však zohľadnil ďalšie zistenia znalca, konkrétne výrazný narcizmus, ktorý si vyžaduje pre udržanie sebaobrazu prostredie poskytujúce mu podporu a uistenie. V opačnom prípade dochádza k dekompenzácií stavu, ktorý je spojený s nárastom intrapsychického napätia a psychického diskomfortu. Obžalovaný vykazuje znaky disharmónie v psychosexuálnom vývoji, pričom potreba neustáleho potvrdzovania vlastnej hodnoty i v sexuálnej oblasti ho vedie k testovaniu vlastnej atraktivity kontinuálnym nadväzovaním prevažne heterosexuálnych známostí. Je však vystavený neustálej frustrácii zo zdroja rozporov medzi vysokou ašpiračnou úrovňou a reálnymi možnosťami, ktoré má k dispozícii. Súd nechal bez povšimnutia aj záver znaleckého posudku týkajúci sa PPG vyšetřenia, z ktorého je zrejme, že u obžalovaného sa zistila nadpriemerná tumescenčná aktivita bisexuálne

orientovaného jedinca. Nález potvrdil aj prítomnosť juvenilných sexuálnych objektov v záujmovou spektre vyšetreného.

Komplikované intímne vzťahy nadväzované obžalovaným potvrdzuje aj výpoveď svedkyne Z., ktorá intímny vzťah s obžalovaným charakterizovala skôr ako nudný, pričom bolo u neho pravidlom, že každý deň vo večerných hodinách odchádzal z domu a vracal sa nad ráno s tým, že chodí do práce. Vzbudzovalo to u nej podozrenie, avšak nie tým smerom, ako jej neskôr priznal obžalovaný a síce, že už má dlhšiu dobu vzťah so starším mužom, ktorý mu mesačne platí sumu 800,-Eur. Tiež jej potvrdil, že vo vzťahu s týmto mužom je v pozícii ženy. Dôkazom toho, že sexuálny život obžalovaného nebol celkom bez stresu a nebol dostatočne ventilovaný svedčí aj zistenie, že obžalovaný aktívne vyhľadával prostredníctvom internetu ďalšie známosti, ktorými si „testoval“ vlastnú atraktivitu. Prokurátor pripomína ako významný fakt, že o vedení takéhoto dvojitého spôsobu života, o tom, že obžalovaný má milenca nevedel nikto z jeho blízkych osôb ani z rodiny. Uvedený stav nie je možné, podľa názoru znalca, hodnotiť ako stav bez stresu vyplývajúci z nedostatku ventilovania pohlavného pudu.

Okrajovo sa prokurátor venuje ďalším argumentom, ktoré podporujú dôvodnosť ním podanej obžaloby. Ide napríklad o záver znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia, ktorý uviedol, že objektívny nález u maloletého - rozšírené žilové pletence v sliznici konečníka boli prítomné, pričom nevytlúčil, že ku nim mohlo dôjsť konaním opísaným v obžalobnom návrhu. Za neakceptovateľné považuje prokurátor tvrdenie súdu o tom, že znalec odobril spôsob ošetrovania konečníka u maloletého spôsobom, ktorý popísal obžalovaný vo výpovedi dňa 16.05.2013. Znalec však nebol oboznámený s celou výpoveďou obžalovaného, túto nemal k dispozícii a nebola mu v celom rozsahu prečítaná.

K hodnoteniu dôkazov a k úvahám súdu prvého stupňa, ktorými sa pritom spravoval, prokurátor uvádza, že tieto nie sú v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Súd prvého stupňa nezhodnotil dôkazy ako celok a pri hodnotení výpovede maloletého a tiež pri hodnotení výpovede obžalovaného, prehliadol niektoré závažné skutočnosti, čo v konečnom dôsledku viedlo k vydaniu oslobodzujúceho rozsudku. Chybou okresného súdu bolo to, že bez objektívneho dôvodu nesprávne vyhodnotil výpoveď maloletého ako celok nepravdivú a nedôveryhodnú a naopak výpoveď obžalovaného, ktorá bola jednoznačne spochybnená, označil za dôveryhodnú.

Prokurátor sa domnieva, že po doplnenom dokazovaní v zmysle uznesenia odvolacieho súdu, nezhodnotil okresný súd dôkazy ako celok a pri hodnotení výpovede maloletého, ako aj výpovede obžalovaného, prehliadol niektoré závažné skutočnosti, čo ho v konečnom dôsledku viedlo k vydaniu oslobodzujúceho rozsudku. V rozpore s názorom krajského súdu nevenoval súd dostatočnú pozornosť záverom znaleckého dokazovania, ako i vylúčením znalcov.

Prokurátor sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, že pre rozhodnutie o vine nepostačuje jediný priamy dôkaz, ktorým je v tomto prípade výpoveď maloletého W.. Táto výpoveď aj keď je jediným priamym dôkazom, je logická, zrozumiteľná, nie je rozporná sama osebe a nie je v rozpore ani s ostatnými dôkazmi. Okrem podporných výpovedí svedkyne X. Y., Y. K., B. I. a G. P., sú k dispozícii aj závery znaleckého posudku vypracovaného k osobe maloletého, znaleckého posudku vypracovaného k osobe obžalovaného.

Spomenuté dôkazy podľa názoru prokuratúry vytvárajú dostatočne silnú usvedčujúcu reťaz a odôvodňujú postavenie obžalovaného Z. S. pred súd, pričom zároveň vyvracajú jeho obhajobu.

S odkazom na vyššie uvedené argumenty odvolateľ trvá na tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je neopodstatnené a je potrebné ho zrušiť, najmä z dôvodu, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a z dôvodu vzniku pochybností o správnosti jeho skutkových zistení na objasnenie ktorých je potrebné vykonať ďalšie dôkazy. Preto navrhol postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora podal v rámci odvolacieho konania prostredníctvom obhajcu svoje písomné stanovisko obžalovaný. Na rozdiel od prokurátora zastáva názor, že okresný súd rozhodol aj po druhýkrát vo veci správne, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby. V konaní nebol produkován ani jeden hodnoverný dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchania trestného činu. Celá

záležitosť je postavená na výpovedi matky, ktorá sa sama dopustila trestného činu krivého obvinenia a jej konanie treba považovať iba za akt pomsty. Znalecké posudky, rovnako ani výpoveď maloletého nesvedčia proti obžalovanému. Celé prípravné konanie bolo proti obžalovanému vedené účelovo s porušovaním Trestného poriadku, keď boli svedkovia pobádaní vyšetrovateľom, aby účelovo svedčili proti obžalovanému. Prokuratúra podaním obžaloby spôsobila obžalovanému najväčšie a neodčiniteľné nešťastie v živote tým, že mu znemožnila stretávať sa so synom v jeho najdôležitejšom veku, čo má ťažký dopad na zdravotný stav otca a v budúcnosti bude mať dopad i na maloletého. Táto trestná vec je elementárnym príkladom toho, ako je možné zničiť život človeka protiprávnym a neodborným konaním s požiadavkou odsúdiť človeka bez dôkazov.

Zo stanoviska samotného obžalovaného k podanému odvolaniu je možné predovšetkým zistiť, že považuje výpoveď maloletého za klamstvo. Malý vychádzal z toho, čo videl na videu, kde je prebaľovaný ako malé mimino. Takisto s ním musela matka pred výsluchom o tom hovoriť, pretože v prestávke výsluchu sa napríklad matky pýtal, „už môžem hovoriť o tých pocitoch?“. Znalec vôbec nezistoval, či bol maloletý nahovorený matkou, nevenoval pozornosť, keď maloletý hovoril, čo videl na fotkách.

V správaní maloletého je možné podľa obžalovaného vidieť negatívny vplyv matky, používa jej výrazy (napr. že sa otec o ňu nestaral, keď sa maloletý narodil), maloletý nedokáže odpovedať na otázku ako volá svojho otca a podobne.

Za vážny nedostatok považuje obžalovaný prítomnosť matky pri výsluchu maloletého, ako aj to, že vyšetrovateľ manipuloval so záznamom, zastavoval nahrávanie.

Obžalovaný pripomína, že jeho výpoveď sa s W. zhoduje na 90 percent, ale jeho výpoveď a výpoveď matky sa podstatne líšia. Súd nevzal do úvahy závery z optiky, podľa ktorých sa v mobile žiadne videá nenašli a nič nebolo ani vymazávané. Obžalovaný nesúhlasí s tým, že išlo o úplne neštandardný spôsob, ktorý maloletému pomáhal, keď mal tvrdú stolicu. Je logické, že ho pritom zabával hračkami a je jasné, že celé to bolo malému nepríjemné, spojené s bolesťou. Sám znalec pred súdom odobril spôsob ošetrenia, ale nezistil to, čo tvrdí matka, že maloletý mal zadok v katastrofálnom stave, ani nezistil zlatú žilu.

Ak by mala byť pravda to, čo je uvedené v obžalobe, určite by si to niekto na maloletom všimol v škôlke, správaj sa inak, ako predtým.

Obžalovaný znovu zdôraznil, že je nevinný, nikdy synovi žiadnym spôsobom neublížil. Jeho matka však od začiatku tehotenstvo tajila, nechcela ho uviesť do rodného listu a išlo jej iba o to, aby sťažila otcovi stretávanie so synom a na súde žiadala, aby ho nemal vôbec. Vždy mala odmietavý postoj k rodine obžalovaného, nesúhlasila, aby bol maloletý v kontakte so starými rodičmi. Maloletý mu pritom často hovorieval, že nechce byť s mamou, že mama je hlúpa, schováva mu darčeky od otca a plakal, keď od otca odchádzal. Obžalovanému pripadá nelogické, že ak by matka naozaj zistila, že dieťa je zneužívané otcom, znovu by mu ho dala a nevyhľadala by odborníka.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry v celom rozsahu odkázala na dôvody podaného odvolania. Vyjadrila názor, že doplnené dokazovanie pred odvolacím súdom podporilo argumenty, ktoré sú v odvolaní uvedené. Aj z výsluchov znalcov je zrejmé, že ide o kvalifikovaných odborníkov vo svojom odbore, ktorých závery sú zrejmé a preskúmateľné a ktorým je treba pripísať význam, ktorý si zasluhujú. K námietkam obhajoby k výsluchu maloletého poukázala na ustanovenie § 135 ods. 1 Tr. poriadku posledná veta, ktoré umožňuje prítomnosť zákonného zástupcu maloletého na jeho výsluchu, pokiaľ to môže prispieť k správne vedeniu tohto výsluchu. Čiže účasť matky na časti výsluchu maloletého nie je nezákonná ako to naznačuje obhajoba. Tento výsluch bol napokon vykonaný za použitia techniky a ej možné z videozáznamu zistiť, akým spôsobom výsluch prebiehal, aké osoby sa ho zúčastnili, aj okolnosti za akých sa výsluchu zúčastnila matka. Technické problémy, ktoré nastali boli dostatočne objasnené. S poukazom na odôvodnenie odvolania navrhla vec zrušiť a vrátiť na nové konanie súdu prvého stupňa.

Obhajca obžalovaného označil rozhodnutie okresného súdu za vecne správne. V konaní nebol produkovaný ani jeden hodnoverný dôkaz, že by sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Znalecké posudky nehovoria A alebo B, teda či sa obžalovaný skutku dopustil alebo nie. Tieto dôkazy nemôžu slúžiť absolútne k ničomu. Maloletý bol manipulovaný matkou, následne vyšetrovateľom

a znalcom F., čo bolo v konaní preukázané. Keďže platí zásada in dubio pro reo, navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Obžalovaný žiadal oslobodiť v plnom rozsahu, nakoľko svojho syna má rád, v živote by nebol schopný takéhoto skutku, čo sa mu kladie za vinu. Nevie z akého dôvodu prokuratúra a sudy kryjú matku a dokonca aj Y. K., ktorej výpoveď sa absolútne maloletým nepotvrdila, to si ona vymyslela. Ona tvrdila, že Y. za ňou prišla, lebo že nemá žiadneho svedka. Predtým žiadny svedok nebol až zrazu na predvolanie na hlavné pojednávanie svedkyňa prišla, bola predvolaná a začala tvrdiť, ako všetko na malom videla, aké mal príznaky a vedela podrobnosti zo spisu, čo nie je možné, takže ju musela nahovoriť Y.. K. tvrdila nezmysly, že mal maloletého biť v W., keď mu nechcel kúpiť lístok do kina a v aute počas jazdy. Maloletý to vôbec nepotvrdil, toto je jej výmysle. Maloletý to nikdy nespomenul ani raz vo svojej výpovedi. Je tam jedna vec na DVD keď sa pýtajú malého, komu to už povedal a on povedal, že nikde. Potom mu to vsugerovali tak, že mu vraveli povedz čo si maminke povedal, chceme vedieť tie veci čo si maminke povedal a pod. Dokonca maloletý vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný mal jeho matke povedať všetky tie veci.

Výhrady vzniesol voči záverom znalca Dr. F.. Podľa neho robil posudok iba pre jednu stranu a to pre vyšetrovateľa. Mnohým veciam, ktoré malý povedal nebola z jeho strany venovaná pozornosť. V konaní o zverení a styku s maloletým maloletý hovorí: spomínam na tatina iba raz za čas, vždy je sranda. Keď na to skoro zabudnem čo mi robil, tak ona (mama) to spomenie.

Znalec Dr. D. nevie preukázať, že krivka je jeho. Znalec povedal iba to, že PPG je iba pomôcka pri komplexnom vyšetrení, je to všetko postavené na teóriách mohol, by, keby, ak by.

Vyjadril ľútosť nad zdĺhavým procesom, nevie aktuálne, čo s jeho dieťaťom je. Teraz sa na civilnom súde vyjadril, že by sa chcel so mnou o všetkom porozprávať, ale nikto mu nedal priestor. Myslí si, že jeho dieťa má právo rozhodnúť sa. Aktuálne je konanie o styku s maloletým v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok zo 14.12.2015 nie je zatiaľ právoplatný, preto sa ešte nerealizuje kontakt so synom tak, ako bol týmto rozhodnutím upravený.

Navrhol, aby ho odvolací súd oslobodil spod obžaloby.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ale mohli by odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že okresný súd vo veci rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom odvolací súd zistil, že obžalovaný Z. S. je na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV zo dňa 10.09.2013 sp. zn. 1Pv 107/13 stíhaný pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. g/, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona

V uvedenej trestnej veci bolo pôvodne rozhodnuté rozsudkom okresného súdu zo dňa 20.12.2013 sp. zn. 3T/129/2013 tak, že obžalovaný bol podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby. Na podklade odvolania prokuratúry rozhodol vo veci Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 16.10.2014 sp.zn. 2To/34/2014 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd prvého stupňa doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia nadriadeného súdu, konkrétne opätovne vypočul znalcov X.. A.. B. D. Z.. a Z.. U. F. a následne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 03.02.2015 tak, že obžalovaného opätovne spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Nakoľko nebolo doplnenie dokazovania súdom prvého stupňa vykonané v takom rozsahu ako to odvolací súd vyjadril v odôvodnení svojho predchádzajúceho rozhodnutia a zo spisu vyplynuli aj iné skutočnosti, ktoré bolo potrebné pred prijatím rozhodnutia vo veci samej objasniť, odvolací súd postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. poriadku doplnil dokazovanie výsluchom znalcov X.. A.. B. D. Z.. a Z.. U. F., ako aj svedka O.. O. D., ktorí boli vypočutí na verejných zasadnutiach odvolacieho súdu.

Čo sa týka vymedzenia konania, ktoré je obžalovanému kladené za vinu a ktoré je predmetom tohto konania je potrebné pripomenúť, že ku skutku malo dôjsť počas spoločných stretnutí obžalovaného a maloletého v byte na G. ulici XX v I. v období od presne nezisteného dňa v roku 2011 až do 09.02.2013. K naplneniu skutkovej podstaty žalovaného zločinu malo dôjsť tým spôsobom, že obžalovaný chytal maloletého za penis, trel mu ho až kým sa maloletý nepomocil, strkal mu prst do konečníka a rukou robil kmitavé pohyby, až kým sa maloletý nepokakal, taktiež nútil maloletého, aby sa mu rukou dotýkal penisu, maloletého bozkával na ústa a svoj jazyk mu strkal do jeho úst, pričom k týmto atakom došlo tiež

- dňa 26.01.2013, kedy maloletému chytal penis, strkal mu jazyk a prst do konečníka, maloletému držal hlavu a nútil ho pozerať videonahrávku v mobilnom telefóne s obsahom sexuálnych aktivít iných osôb a videonahrávku orálneho styku obvineného s maloletým, pri ktorom maloletému cmúľal penis,
- dňa 09.02.2013 opätovne chytal maloletého za penis, bozkával ho na ústa a svoj jazyk mu strkal do úst, strkal mu prst do konečníka a rukou robil kmitavé pohyby.

Postoj obžalovaného Z. S. je počas celého prípravného konania ako aj konania pred súdom v princípe nemenný, nakoľko odmieta spáchanie skutku a cíti sa nevinným zo žalovaného trestného činu. Čas, ktorý mal vymedzený súdnym rozhodnutím na kontakty s maloletým trávil tým, že syna brával na rôzne aktivity mimo bytu či už v zimnom alebo letnom období, išlo predovšetkým o športové aktivity, zábavu, návštevy rôznych podujatí, výlety do prírody, návštevy príbuzných, rôzne hry v prírode, návštevy kina a iných kultúrnych podujatí. Pokiaľ bol spolu so synom v priestoroch bytu často sa spolu hrávali, nakoľko aj v byte obžalovaného mal maloletý hračky. Matkou maloletého bol obžalovaný upozornený na problémy s vyprázdňovaním, ktoré spočívali v tom, že maloletý nechodil pravidelne na veľkú potrebu a mal tvrdú stolicu. Obžalovaný potvrdzuje svojou výpoveďou, že aj počas prítomnosti maloletého v jeho byte sa tieto problémy objavili, maloletý sa nevedel vykakať, bolelo ho to, plakal, on bol pri ňom a snažil sa mu pomôcť tým, že mu jazdil autičkom po rukách, po bruchu, aby odpútal jeho pozornosť. Stalo sa aj to, že mu musel pri kakaní doslova pomáhať, aby sa mu stolica od konečníka oddelila, zobral ho do sprchy, osprchoval ho, krémoval ho a natieral mu aj riťku. Snažil sa mu ošetriť riťku tak, že sa musel prstom dostať medzi dve polovice jeho zadku. Obžalovaný tiež uviedol, že malý sa pri tejto manipulácii trochu pocíkal. Na konečníku však nevidel žiadne poranenia a konečník maloletému nekrvácal. Odmieta obvinenie z toho, že by svojho syna chytal za penis, nestrkal mu prst o konečníka, nenútil syna, aby sa rukou dotýkal jeho penisu. Nepopiera, že syna pri vzájomných stretnutiach bozkával, normálne sa ho dotýkal a dotýkal sa ho samozrejme aj keď bol nahý v súvislosti s jeho hygienou a úkonmi, ktoré sú uvedené v predchádzajúcej časti. Obžalovaný vo svojej výpovedi odmietol aj to, že by natáčal na svoj mobilný telefón nejaké sexuálne aktivity, ak sa v mobile nachádzali fotografie alebo videá s maloletým mohli to byť len zábery počas nejakej hry s maloletým, videá z Vianoc alebo nejaké zábery z hračkárstva a podobne. Jeden ráť sa stalo, že maloletý u neho zaspal v priebehu dňa čo bolo 26.01.2013, pričom obžalovaný ho takto dlhú dobu nemal možnosť vidieť, zdalo sa mu to vzácné, preto si ho natočil. Obžalovaný poprel aj to, že by svojmu synovi niekedy ukazoval videonahrávku zo sexuálnymi aktivitami iných osôb. Odmietať sa vyjadril obžalovaný aj k tvrdeniu, že dňa 09.02.2013 chytal maloletého za penis, strkal mu jazyk do úst a prst do konečníka.

Z výpovede maloletého A.Ž., ktorého výpoveď je v tejto veci jediným priamym dôkazom, je možné zistiť, že keď mu obžalovaný strkal prst do pipíka a do riľule, mal taký zlý pocit, ako keby spadol z nejakej lode do vody, alebo ako keby bol na nejakom kolotoči, ktorý ide strašne rýchlo a je bláznivý.

Keď ho otec bi, tak sa obraňoval nohami a rukami, aby mu neublížil a potom sa naháňali. Otca on vybil a otec sa aj zranil na kolene. Keď sa pobili, tak vtedy sa naháňali. Otec vždy nehovorí pravdu, on v skutočnosti nie je jeho syn, lebo keď bol malé dieťa, tak sa oňho vôbec nestaral. Otec mu vždy nechal stratiť nejakú hračku. Niečo si pamätal on, niečo mu rozprávala mama. Otec vždy klame, klame, klame. Na chodbe dal zo steny visieť nejaké železo a povedal, že má novú hračku a to natiahol, a on vedel že je to nebezpečné. Chcel mu ublížiť. Núti ho pozeráť škaredý film, boli tam všelijaké obludy a to mu dal pred spaním volalo sa to desať ton. Pred spaním ho to nútil pozeráť.

Doniesol ho na posteľ, vyzliekol mu gate a robil mu pipíkovi zle. Dával mu tam prst do pipíka, do úst si ho dával, alebo mu dával prst do riľule a začal mu dávať ústa do riľule. Aj riľulu si dával do úst aj prst tam dával. Prst mu dával do pipíka do riľule, aj prst dával do úst, riľulu dával do úst. Nevie ako dával riľulu do úst, dával si ju pred ústa. Tými ústami pod riľulou to bolo iba jeden krát. Do riľule mu jazyk nedával, len dával tvár pred riľulu a prst do riľule aj hýbal prstom. Keď mu to robil, tak sa pokakal, alebo pocikal. Bolo to nepríjemné a zlé. On sa potom postavil, v tej omamnej vode sa osprchoval, obliekol a začali sa naháňať. Mame to povedal preto, lebo bol správny čas, aby mohol hovoriť škaredé slová.

E. a P. boli pri tom, nadávali otcovi, že čo zošalel, že či prišiel o rozum, keď bol otec zohnutý, tak po ňom skákali ako na trampolíne. P. bola pritom aj prvý krát, keď to robil a aj keď to robil tými ústami, keď tam spal. Otec jeho aj P. natáčal na mobil. Natáčal čo tam dával riľulu pred ústa, do riľule prst a do pipíka prst, pipíka do úst. P. a E. na videu to robil do šušule, pchal im dnu prst dával pred ňu ústa, dával do riľule prst aj riľulu pred ústa. P. dal dole sukňu, aj ju roztrhal a dal do smetiaka. Aj E. roztrhal sukňu, dal ju do smetiaka, aj gaťky a pančuchy, ktoré mali. Video on nechcel pozeráť, otec ho zo všetkých síl držal a on mu odťahoval ruky. On na tom videu spal. Keď pozerali video, tak tam bola aj P. a E.. Bolo to niekedy už po O., lebo už mal darčeky.

Keď mu otec dával pusku, dával mu jazyk do úst alebo do ucha. On si jeden krát nožíkom nabrusil zuby a tými zubami otca pohryzol do jazyka.

Keď sa u otca troška pokakal, tak ho sprchovala P., alebo občas E.. P. ani E. sa ho nedotýkali na pipíku. On si chytil svojho pipíka keď sa umýval, alebo utieral, iného ako svojho pipíka v rukách nedržal. Otec chcel, aby ho chytil za pipíka, ale on to nespravil. Otec chcel, aby ho E. P. chytili za pipíka, ale oni ho neposlúchli.

Svedkyňa X. Y., ktorá získala informácie o skutku výlučne od maloletého, k veci uviedla, že dňa 10.02.2013 sa jej syn zveril, že mu otec rozťahuje od seba stehná na zadočku, že mu tam dáva prst dovnútra. A mal mu strkať jazyk do ritného otvoru. Syn hovoril, že otec to robil často, ale dátumy nevedel uviesť. Povedal, že sa to deje od vtedy, čo sa boli bobovať na D., čo bolo v januári 2011. Na hlavnom pojednávaní oproti predsúdne konaniu uviedla, že dedukuje, že sa to začalo od januára 2010.

Keď sa syna podrobne pýtala čo sa stalo, povedal jej, že keď mu otec dal do ritky prst, strašne to bolelo, je to tak, ako keď sa hrá s angličákmi a jazdí hore dole. Povedal, že mu berie pipíka do úst alebo sa s rukou hrá s pipíkom a pchá mu prst až po predkožku a niekedy mu z toho tiekla krv. S pipíkom mu to robí pokým sa nepociká a do ritky mu pchá prsty dovnútra, než sa pokaká. Syn povedal, že otcovi chytal penis a otec mu strká jazyk do úst. Otec ho mal aj nahrávať na mobil ako sa mu hrá s pipíkom a počul ako E. a P. kričia na otca, aby prestal. Otec potom všetkých nútil pozeráť to video a tiež videl video, kde otec strkal E. a P. prsty do šušky.

Syn jej povedal, že mu ho otec zobral za nohy a mlátil mu hlavu o podlahu, ale nespomína si, že by mal syna zranenia a nebola s ním u lekára. Keď bola u lekárky, tak o tom povedala lekárke a tiež to, že malý má zlatú žilu, nechodí pravidelne na stolicu. Na synovi videla, že tento mal niekedy prasklinky v okolí konečníka, všimla si to vždy po stolici. Pokiaľ ide o zdravotné problémy syna, určite posledné dva roky mal tento problémy s vyprázdňovaním, neskôr u neho zistili aj zlatú žilu a niekedy odmietal jesť, alebo jedol veľmi málo, aby nemusel chodiť na stolicu. Tieto problémy sa snažila riešiť stravou, čajmi, konečník mu natierala masťou. Obžalovaného neinformovala, že syn má dlhodobu takýto zdravotný problém, len keď sa v ten deň, keď ho mal mať obžalovaný, nestihol vykakať, tak ho na to upozornila. Po návrate od

obžalovaného synovi konečník nekontrolovala. Od júna 2012 chodila so synom k psychologičke A. I., lebo syn sa bál otca, ona mala so synom konflikty a nevedela ho zvládať.

Ku dňu 26.01.2013 vypovedala, že obžalovaný si syna vzal okolo 13.00 hod. a volala mu okolo 17.30 hod., kedy jej obžalovaný povedal, že malý je chorý a spí a má horúčku. Keď prišiel malý domov tak mal teplotu a ona sa ho hneď pýtala, či mu robil otec zle, či na neho nekričal ale malý nič také nepotvrdil. Následne mal malého obžalovaný 06.02.2013, ani vedy jej malý nič nepovedal. Potom mal malého obžalovaný dňa 09.02.2013, kedy mali byť v kine a malý jej povedal, že otec mu robil tie veci, že mu pchal prsty do ritky a chytal penis.

V období posledných dvoch rokov keď sa syna pýtala či mu otec nadával, nekričal na neho alebo ho nebil, vždy povedal, že nie. Pokiaľ ide o vzťah malého k otcovi, jej hovoril, že otec s ním chodil na ihrisko, do kina, na kolotoče, sánkovať sa. Nehovoril nič o tom, že by sa mu tam niečo nepáčilo. Sama nikdy nebola svedkom nevhodných sexuálnych aktivít obžalovaného voči otcovi. Tvrdenia syna o údajnom zneužívaní otcom si u neho nikdy neoverovala, ani ho nekontaktovala preto, aby nevymazal video z telefónu.

Okrem matky sa maloletý s tým, čo sa malo odohrať počas návštev u otca, zveril aj starej matke A. Y.. Táto popisuje zážitky maloletého zhodne so svedkyňou X. Y.. Svedkyňa však zároveň uviedla, že to čo je predmetom obžaloby sa dozvedela od svojej dcéry až v apríli 2013. Svedkyňa bola u dcéry v Bratislave v januári 2013, maloletý bol u nich v tomto roku v januári, na Veľkú Noc a v mesiacoch júl, august. Spomenula si na jeden prípad z januára 2013, keď sa vnuk vrátil od otca. Vtedy mu bolo zle, zvracal a ľahol si na gauč. Vtedy si tiež všimla, že mal boľavý zadok, mal červený konečník. Po návrate od otca sa maloletý nestiažoval na nič čo by nasvedčovalo tomu, že by mal byť zneužitý.

Vo všeobecnosti svedkyňa potvrdila, že maloletý mal problémy s kakaním, veľmi dlho mu to trvalo, mal pritom bolesti, mával červený zadok. Dcéra ho chcela pri tejto činnosti odpútať hračkami. Počas toho, ako bol vnuk u nich na východe, žiadne problémy tohto typu nemal.

V období, v ktorom malo dôjsť k spáchaniu skutku, už žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným jeho priateľka P. Z. a obžalovaný takisto udržiaval kontakt so svojou dcérou z predchádzajúceho vzťahu s E. S.. Podľa výpovede maloletého obidve menované mali byť prítomné v byte, keď sa mali odohrať udalosti, ktoré sú predmetom obžaloby. Obidve svedkyne zhodne uviedli, že obžalovaný mal so svojim synom dobrý vzťah, venoval sa mu počas tohto, ako bol maloletý u neho. Svedkyňa Z. nikdy nebola svedkom žiadnych sexuálnych praktík medzi obžalovaným a jeho synom, prípadne jeho dcérou. Vedela o tom, že maloletý má problém s kakaním, na záchode sa počas veľkej potreby hral s autíčkami, vedela o tom, že obžalovaný ho sprchoval, utieral mu zadok. Ona sama malého nikdy nevidela nahého. Nikdy si tiež nevšimla žiadne fyzické násilie zo strany obžalovaného voči maloletému. Nemá žiadne informácie o údajnej videonahrávke so sexuálnou tematikou. Obžalovaný maloletého nikdy nebil, nenadával mu. V sexuálnom živote s obžalovaným nikdy nepostrehla nejaké odchýlky alebo niečo nezvyčajné, išlo medzi nimi o normálny vzťah, sexuálny styk mávali pravidelne, pričom aktivita bola obojstranná.

Svedkyňa E. S. vypovedala, že v období rokov 2012-2013 chodievali s otcom a bratom buď na výlety, von alebo doma hrali playstation. Brat ho rád hrával. Otec doma býval aj s priateľkou P. a keď chodili von, chodili spolu. Brat mal otca veľmi rád, keď za ním prišiel do škôlky, utekal za ním. Na správaní sa otca k bratovi si nič zvláštne nevšimla. Nevidela, že by otec W. bil. Otec ich filmoval na mobil len na K., keď si rozbaľovali darčeky alebo na jej alebo bratove narodeniny. To, čo nahral na mobil, jej neukazoval. Keď bola u otca, nevidela, že by brat mal problémy s cikaním alebo kakaním, ani sa o tam nehovorilo.

Obžalovaný ani jej, ani P. neroztrhal sukňu, pančuchy a nehodil ich do kontajnera. Z obžalovaného nemala nikdy strach, má ho rada. Nebola svedkyňou toho, že by brat ležal u otca na posteli holý a obžalovaný bol pri ňom. Nevidela zo strany obžalovaného na bratovi používanie nejakých nevhodných sexuálnych praktík. Ona svojho brata nahého nikdy nevidela.

Svedkyňa v prípravnom konaní, keď bola vypočúvaná ako osoba mladšia ako 15 rokov, rovnako na hlavnom pojednávaní, poprela všetky skutkové okolnosti uvádzané v obžalobe.

Matka E. S., bývalá manželka obžalovaného D. S. vypovedala ku dňu 26.01.2013, kedy bola dcéra u svojho otca. Mali sa ísť sánkovať, ale nešli kvôli tomu, že malému bolo zle. Keď sa dcéra vrátila, nespomínala nič zvláštne, čo by sa u otca malo diať. Podľa názoru svedkyne by obžalovaný nebol schopný zneužiť E., ich vzťah bol bezproblémový, mala ho rada, rovnako to bolo aj medzi ním a jeho synom. Jemu by tiež nedokázal ublížiť.

V prípade ostatných svedeckých výpovedí, ktorých obsah je podrobne uvedený v prvostupňovom rozsudku, ide o výpovede známych, členov rodiny, učiteľky v materskej škole, logopedičky a psychologičky, ktorí prichádzali do kontaktu s maloletým a obžalovaným a mohli sa vyjadriť k ich vzťahu.

Svedkyňa A.. F. J., ktorá pracuje ako logopedička, potvrdila, že maloletý bol jej klientom od júla 2009 a mal problémy so zajakávaním. Zistila u neho aj narušený vývin reči. Vedela iba o problémových vzťahoch medzi rodičmi maloletého. Detská psychologička A.. B. I. riešila na základe iniciatívy matky maloletého výchovné nezhody medzi rodičmi. Problém riešila od konca roku 2010 a zistila zvýšenú úzkosť a neurotický vývin, ktorý je spôsobený nejednotnou výchovou. Matka maloletého jej nikdy nespomenula, že by mal byť maloletý zneužívaný. Maloletý jej nikdy nespomínal žiadne negatívne zážitky so svojim otcom, napr. násilie, strach, nezistila, že by sa otca bál, bolo mu v prítomnosti otca dobre.

Z výpovede svedkyne A.. Y. K. je možné zistiť, že táto sa od svojej priateľky X. Y. dozvedela o tom, čo sa malo stať jej synovi. Chceli počas rozhovoru s ním zistiť, či aj jej niečo povie. Hovoril jej, že otec ho pravidelne bije, preto sa ho bojí, spomínal bitku v aute za jazdy, bitku v Auparku. Spomínal údery do hlavy, držal ho dolu hlavou a triasol ním. Iné veci jej ani na výzvu matky nepovedal. Ešte jej oznámil, že sa otca už nemusia báť, lebo je v base. Sama nikdy nebola svedkom verbálneho, ani fyzického útoku na maloletého alebo jeho matku.

Svedkyňa A.. G. P. detská lekárka maloletého v novembri roku 2012 zistila, že má ťažkosti s vyprázdňovaním, pričom tieto problémy sú u detí škôlkarského veku bežné, dieťa sa často pri hre zabudne pýtať na záchod a na stolicu a vtedy sa môže stať, že mu v konečníku zostáva tvrdá stolica a okolo nej mu vyteká tekutina, čo mohla matka považovať za riedku stolicu. Odborne sa to nazýva paradoxná obstipácia. Ona konečník ani penis maloletému nevyšetrovala. Matka jej pri návšteve nehovorila nič o tom, že by mal byť maloletý sexuálne zneužívaný.

Pri kontrole maloletého, zrejme to bolo okolo 04.12.2012, problémy už ustúpili, len matka spomínala, že maloletý častejšie močí, vzorku moču odoslala na vyšetrenie, moč bol negatívny. Matka spomínala, že s malým navštevuje logopéda a psychológa, záznamy z týchto návštev lekárka nemala. Pri návšteve v ambulancii komunikovala s matkou, je bežné, že pri takýchto návštevách deti nekomunikujú. Matka jej nespomínala, že by maloletý mal mať zlatú žilu. Pred novembrom 2012 mal v karte ešte jeden záznam s problémom so stolicou a konečníkom a bolo to 15.04.2009, kedy sa uvádza, že mal riedku stolicu bez známok dehydratácie a má vyparený konečník, teda začervenaný konečník. Okrem týchto dvoch dátumov už žiadne iné záznamy ohľadne problémov so stolicou a konečníkom v karte nie sú. Zo zdravotnej karty nevyplýva nič o tom, že by mal maloletý niekedy začervenaný alebo zapálený penis, alebo by sa pomočoval. Pri vyšetrení maloletého nikdy na jeho tele nevidela modriny, ani iné známky fyzického násillia.

Svedkyňa W. L., učiteľka materskej školy v triede, kam chodil maloletý, nespozorovala žiadne nápadnosti, či odlišnosti v správaní maloletého, keď ho prišiel vyzdvihnúť otec. Nevšimla si žiadne zmeny ani potom, čo malo dôjsť ku skutku. Maloletý rozprával rád a veľa, pri jeho bežnej komunikácii spomínal aj otca aj mamu, ale nič o svojom sexuálnom zneužívaní nespomenul. Ani od matky sa nič takéto nedozvedela. Pokiaľ ide o zdravotné problémy malého so stolicou a s močením, o týchto nevedela, len jedenkrát matka maloletého priniesla jabíčko, aby ho zjedol s tým, že má nejaké problémy so stolicou. Maloletý bol sebavedomé dieťa, nebol utiahnutý, nemal ani problémy so spánkom.

Zhodne vypovedala k veci aj svedkyňa J. G., ktorá bola bývalou učiteľkou maloletého a v roku 2013 už zastávala pozíciu riaditeľky materskej školy.

Ostatné svedecké výpovede, prevažne rodinných príslušníkov obžalovaného, či jeho známych, neobsahujú žiadne podstatné informácie vo vzťahu ku skutku a svedkovia sa v prevažnej miere

vyjadrovali iba ku vzťahu obžalovaného k maloletému, k jeho starostlivosti o syna a v mnohých prípadoch popisujú obdobie, ktoré ďaleko predchádzalo obdobiu od konca roku 2011 až do februára 2013.

V skupine nepriamych dôkazov zohrávajú významnú úlohu aj závery znaleckých posudkov, ktoré boli prednesené znalcami v rámci ich výsluchov na hlavnom pojednávaní okresného súdu a doplnené aj ich výsluchmi pred odvolacím súdom. Tieto sú podrobne obsiahnuté v odôvodnení prvostupňového rozsudku, preto odvolací súd poukáže iba na najpodstatnejšie body v záveroch znalcov so zameraním sa aj na údaje, ktoré vyplynuli z posledných doplnených výsluchov znalcov v rámci odvolacieho konania.

Znalec z odvetvia chirurgie A. X. S. nezaznamenal u maloletého žiadne traumatické zmeny na vonkajšom genitále, ani na konečníku. Pri vyšetrení sa u maloletého nenašli typické uzlíky, ktoré bývajú pri tzv. zlatej žile. Nález jednoznačne nepotvrďuje sexuálne praktiky. Prijatiu presvedčivého záveru o prípadnej manipulácii v oblasti konečníka bránil aj dlhý časový odstup od februára roku 2013. Čo sa týka hygieny, osprchovanie a natieranie vonkajšieho konečníka je podľa znalca v poriadku.

Znalec z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých Z. U. F. vo všeobecnosti konštatoval, že maloletý je schopný správne vnímať, interpretovať aj reprodukovať realitu. Má však deficit v rečovom vývine a isté deficity v oblasti pozornosti. Zvýšená impulzivita a nestálosť môžu niekedy negatívne ovplyvňovať presnosť vo vybavovaní zapamätaných údajov, aj keď to nemožno nazvať pamäťovým deficitom.

Pri posudzovaní skutočností, ktoré maloletý vo výpovedi a tiež znalci uviedol, znalec ako veľmi málo pravdepodobnú možnosť uviedol klamstvo, teda cielené a úmyselné skreslenie skutočností za nejakým účelom. Pre takýto záver chýba psychologicky zrozumiteľná motivácia, nezodpovedá tomu vonkajší prejav maloletého pri popise. Ak by chcel takýmto spôsobom upútať na seba pozornosť, pôsobil by presvedčivejšie, vypovedal by ochotne a spontánne, čo však znalec nezistil.

Druhou možnosťou by bolo, že maloletý vypovedá o niečom, čo nezažil, ako o skutočnosti, ktorú zažil a túto disproporciu si neuvedomoval. Išlo by o konfabuláciu v pravom zmysle slova, maloletý ale takéto sklony nemá.

Tretou možnosťou podľa znalca je, že maloletý v zásade o okolnostiach vypovedá tak, ako ich zažil a vnímal. Dôkazom toho je fakt, že popisuje okolnosti, ktoré si len ťažko mohol vymyslieť a je málo pravdepodobné, že by o nich hovoril pod vplyvom niekoho iného, prípadne ich mal odpozorované. Skutočnosti, ktoré popisoval, že mu otec manipuloval s pohlavným orgánom alebo konečníkom až do takej miery, že sa pocikal alebo pokakal, dopĺňa vlastnými pocitmi a prirovnaniami. V tomto kontexte je vysoko nepravdepodobné, že ak by maloletý takýto zážitok skutočne nemal (manipulácia s pohlavným orgánom..), vymyslel by si ho v takomto kontexte. Použité prirovnania zvyšujú pravdepodobnosť, že naozaj zažil niečo, čo predtým nepoznal. Použitie iných prirovnaní pred matkou a pred znalcom skôr nasvedčuje tomu, že to zažil a nie tomu, že si to vymyslel. Ide o dieťa, ktoré bolo skúmané v období mladšieho školského veku, kde vo všeobecnosti nastupuje viac realita. Dieťa, keď niečo zažije, niečo nepríjemné, negatívne hovorí o tom nechotne, nerád, je to spojené aj s nepríjemnými pocitmi. Naopak keď si niečo vymýšľa a to aj teda zlé a negatívne veci, tieto opisuje ochotne, nemá problém podať ich. Väčšinou platí tento princíp, je to základná línia.

Znalec súčasne pripustil, že vo výpovedi maloletého sa objavuje aj mnoho skutočností, ktoré s vysokou pravdepodobnosťou zažiť nemohol a má ich prevzaté, respektíve vypočuté od iných osôb. Z tohto pohľadu je podľa znalca zaujímavý práve rozdiel v popise „sexuálneho, správania sa otca voči nemu a v popise agresívnych „scén“. O sexuálnom správaní hovoriť veľmi nechcel, prípadne hovoril o nich ťažko, naopak o agresívnom správaní otca hovoril bez zábran. Najmä o tom, ako ho otec bil, ako skákal po otcovi, aby ho zbavil sily apod. Ak si to celé maloletý vymyslel, je veľmi pravdepodobné, že by o všetkom referoval rovnako a súčasne veľmi nepravdepodobné, že by zvládol taký herecký výkon a dokázal popísať okolnosti takto diferencovane.

Znalec tiež dostatočne jasne formuluje vo svojom posudku i vo svojej výpovedi vzťah maloletého ku svojmu otcovi. V testových vyšetreniach sa prejavila zvýšená pohotovosť k strachu z otca, vzťah k nemu je skôr negatívny. Odmietol otca nakresliť v rámci kresby rodiny „chcel ho začarovať na myš, aby ho mohol zožrať kocúr“. Zvýšená pohotovosť strachu sa prejavila aj v testovom vyšetrení. Na týchto

záveroch nič nemení ani tvrdenie znalca, že maloletý sa mohol obžalovaným nechať nosiť na rukách, nechal si dávať pusinky. Dieťa môže mať k rodičom ambivalentný (rozporuplný) postoj, na jednej strane môže pociťovať strach z neho a v inej situácii ho môže potláčať.

V procese vnímania krokov, ktoré podnikne voči šesťročnému dieťaťu rodič, keď sa snaží pomôcť mu pri problémoch s vyprázdňovaním, keď dieťa nebolo dlhšiu dobu na veľkej potrebe, v snahe zjednodušiť tento proces je vždy dôležité, aký je medzi dieťaťom a rodičom vzťah, aké je celkové nastavenie medzi nimi. Vo všeobecnosti dieťa v tomto veku nie je ochotné akceptovať racionálne argumenty, ide o problematickú oblasť, pretože ide o zásah do intímnej sféry. Dôležitá je príprava na konkrétny úkon a objasnenie, o čo pôjde. Je možné pripustiť, že ak sa otec snažil pomôcť maloletému zbaviť sa stolice, ktorá sa nedokázala oddeliť, ktorú nedokázal vytlačiť, mohol vnímať túto situáciu tak, ako ju popísal „táto mi strkal prsty do riti“. Proces, ktorý je spojený s určitým stupňom bolesti a dieťa pochopí, že sa niečo deje, že to nie je v poriadku napr. dlhšie sedí na záchode a snaží sa tlačiť, je to nepríjemný pocit, ktorý môže navodzovať pocit úzkosti. Je to individuálne, dôležitý je aj momentálny stav, nálada, únava a podobne.

Znalec ďalej konštatoval, že dieťa vo veku maloletého si dostatočne uvedomuje druhotné pohlavné znaky, vie ich pomenovať v primeranej forme. Aj keď by malo dieťa dobrú slovnú zásobu, nemusí vždy použiť správny termín alebo výraz, ktorý presne zodpovedá manipulácii. Formulácia „strkať prst do riti“ môže byť použitá napríklad, keď sa mu natiera zadok alebo ho poškrabete v oblasti análneho otvoru, môže mať pocit, že mu tam strkáte prst.

V tomto období na začiatku školského veku začínajú byť deti dôveryhodné, lebo u nich narastá zmysel pre realitu. Dieťa v tomto veku si pamätá blízku minulosť, vzdialenejšiu minulosť, eviduje plynutie dní napríklad podľa toho, koľkokrát sa vyspí, je to všetko otázka individuálnych schopností a vyspelosti dieťaťa. Fixovanie dátumov už súvisí samozrejme s poznaním číslíc, čo je takisto v tomto veku individuálne.

Znalec X.. A.. B. D., Z.. konštatoval, že osobnosť obžalovaného je charakteristická zmiešanou poruchou s prevládajúcimi znakmi z okruhu histriónskej a dissociálnej poruchy, s vystupujúcim silným narcizmom, emočnou nestabilitou, poruchami kontroly, takmer vymiznutou pracovnou adaptáciou, spojenou s príživníckym spôsobom života, poruchami sociálnej adaptability, neschopnosti udržať trvalé a zmysluplné partnerské vzťahy. Nie je nositeľom závažnej sociálnej patológie. Konanie vyšetreného je prvoplánové, poznačené zhoršenými regulačnými a kontrolnými mechanizmami v dôsledku emočnej nestability, motivačné zdroje pramenia z prednostného a bezodkladného uspokojovania vlastných potrieb. Vykazuje tendenciu javiť sa v sociálne prijateľnejšom svetle aj za cenu klamstva Bola zistená znížená tolerancia voči záťaži, pri minimálnej frustrácii je vysoká pravdepodobnosť zlyhávania kontrolných mechanizmov so zhoršenou moduláciou uvoľňovania emócií. Kapacita pre zvládanie stresu je významnou súčasťou ROR metódy, ktorá zohľadňuje tak stabilné rysy osobnosti, ako aj zložky aktuálneho stresu. Základné rysy osobnosti zostávajú nemenné bez ohľadu na to, v akej situácii sa človek nachádza. Práve naopak situácia, v ktorej sa práve nachádza, môže ešte viac zviditeľniť typické črty osobnosti. Ide o metódu, ktorá sa robí u osôb bez ohľadu na ich intelektuálnu výbavu od 3-ročných detí po 90-ročnú dementnú babičku. Metóda je výborná v tom, že dostatočne odhaľuje kvalitatívnu zložku, teda nie je možné uvažovať, že napríklad osoby jednoduchšej výbavy sú diskriminované a ich výsledky práve z tohto dôvodu sú nepriaznivé.

Znalec však nenachádza agresivitu a formy násilného správania v jadrovej výbave osobnosti obžalovaného.

Vyjadril sa aj k zisteniu o nezrelej psychosexualite obžalovaného a konštatoval, že psychosexualita sa diagnostikuje na základe výsledkov psychodiagnostického vyšetrenia, ktoré sú zasadené do klinických poznatkov, vrátane anamnestických údajov. Nezrelá psychika u vyšetreného bola stanovená na základe výsledkov projekčných metód, kde bola zistená emočná nestabilita, ktorá nachádza odraz v psychosexualite ako neoddeliteľnej súčasti osobnosti, ďalej boli zistené z projektových metód nestabilita vo vnímaní vlastnej role ako identifikačného faktora, ako aj nestabilita k preferovanej vzťahovej osobe ako faktora orientácie. Tieto poznatky nachádzajú odraz v klinickom obraze, ktorý je daný nevyhranenosťou orientácie. Ako príklad uviedol existenciu sexuálneho partnera tak ženského, ako aj mužského. Uvedená nestabilita ako základný znak psychosexuálnej nezrelosti je potvrdený

PPG vyšetrením, kde znalec našiel pestré reaktívne spektrum pozitívnych odpovedí tak na podnety heterosexuálne ako aj homosexuálne, tak na podnety s osobami dospelými ako aj s osobami juvenilného veku. Hlavným dôvodom pre konštatovanie nezrelosti je faktor nestability.

K priebehu PPG vyšetrenia, ktoré opakovane vo svojich obhajobných tvrdeniach obžalovaný spochybňoval, znalec uviedol, že pokiaľ ide o vek, všeobecne je znalcom známe, aký má vyšetovaná osoba vek, avšak zariadenie meria vždy to isté bez ohľadu na vek vyšetrovanej osoby. Neuvedenie veku nemá žiaden vplyv ani súvis s priebehom krivky. Pred začiatkom vyšetrenia sa zadáva dátum narodenia, tento bol aj zadáný a správne. To čo sa nachádza na zázname grafu a je tam uvedená hodnota 1817,3 je samozrejme nezmysel, ktorý nemá žiadne vplyv na priebeh krivky a počítač dospel k nemu nejakým aritmetickým úkonom. Je to rozdiel medzi dátumom vykonania vyšetrenia a dátumom narodenia, t.j. 2013 mínus dátum narodenia, ktorý je tam uvedený. Za normálnych okolností by sa malo dôjsť k číslu ktoré je zhodné s vekom vyšetovaného, avšak operačný systém počítača si z neznámych dôvodov dátum nepamätá a nedrží ho. Preto vychádzajú nezmysly čo sa týka údajov veku. Samozrejme pri vyhodnotení výsledkov PPG vyšetrenia znalec samozrejme vek zohľadňuje a je podstatou okolnosťou pri vyhodnocovaní sexuálnej aktivity, hlavne jej kvantitatívnej zložky.

Obrázky sú na CD, USB kľúči, premietajú sa na obrazovke, jedná sa o statické obrázky alebo videosekvencie. Dĺžku prezentácie má rámcovo ohraničenú asi 0,5 až 1 min aj opakujúcich sa, ak je reakcia hneď, pokračuje sa ďalej, nie je na čo čakať. Ak nie, využíva sa uvádzaná horná hranica časového rozpätia. Medzi jednotlivými podnetmi sa nechávajú relaxačné sekvencie, ktoré sú buď prázdne alebo tam možno pustiť nejakú hudbu na odpútanie pozornosti. Ak dôjde k relaxácii na pôvodnú úroveň extrémne rýchlo alebo oveľa skôr, ako je bežný priemer, je možné pustiť ďalší obrázok aj skôr. Vo všeobecnosti pri tomto druhu vyšetrenia sa samozrejme postupy vyvíjajú a existujú viac menej dve línie prístupu k tomuto vyšetreniu jedna je striktná podnetová štandardizácia a druhým smerom je ponechanie voľby a dĺžky podnetových úsekov ako aj páuz medzi nimi na skúsenosť vyšetrujúceho a individuálne podmienky. Z tohto dôvodu nie je možné porovnávať medzi sebou dve rôzne vyšetrenia na rôznych pracoviskách. Každý má svoj súbor aj odchýlky a takto je to na celom svete. Údaje sú uložené v počítači, čiže na požiadanie dokáže krivku vytlačiť kedykoľvek, pretože sa nachádza v pamäti. Grafy nemusia byť podľa predpisov súčasťou znaleckého posudku, preto boli znalcom predložené až na výzvu. V prípade PPG vyšetrenia je údajom nález z hľadiska kvantitatívneho aj kvalitatívneho, krivka to nie je, pretože na základe krivky nevie iný človek posúdiť ako to vlastne bolo, nakoľko je to viazané ku konkrétnemu zariadeniu a ku konkrétnym podnetom. PPG záznam nie je ako napr. EKG výstup, kde vzhľadom k jednoduchosti vzťahu medzi generátorom signálu a jeho záznamom je možné širšiu štandardizáciu vykonať.

Znalec sa vo všeobecnosti venoval aj podmienkam, za ktorých môže dôjsť k situácii, že biologický rodič sexuálne zneužije svoje dieťa približne vo veku maloletého. V zásade prichádzajú podľa znalca do úvahy dve možnosti. Do prvej skupiny páchatelov takýchto skutkov patria deviantní zneužívatelia, ktorí spĺňajú diagnostické kritériá pre stanovenie deviácie ako poruchy orientácie. Ide o pedofiliu, pričom nie je významné v tomto prípade, či ide o objekt záujmu v podobe cudzieho dieťaťa alebo vlastného. Druhá skupina sú nepedofilní zneužívatelia a síce tí, ktorí nespĺňajú nároky na diagnózu pedofílie a ide o osoby u ktorých ide o situačné konanie, môžu preferovať dospelé objekty. Ku kritériám ktoré zvyšujú riziko takéhoto konania patrí znížený intelekt, čiže mentálna retardácia, ľudia zneužívajúci návykové látky a osoby trpiace poruchou osobnosti. Ide hlavne o osoby trpiace schizoidnou poruchou osobnosti, emočne nestabilnou poruchou osobnosti, dissociálnou poruchou osobnosti. Riziko zneužitia neadaptívnym spôsobom sa zvyšuje v čase zvýšených neuspokojených nárokov z hľadiska pohlavného pudu, v stavoch emočnej destabilizácie alebo ovplyvnenia psychotropnou látkou.

V prípade obžalovaného nie sú absolútne žiadne náznaky že by mohol byť zaradený do prvej skupiny. Treba povedať, že zneužívanie detí nie je nutne podmienené násilným prekonávaním odporu, ale môže sa diať manipulatívne za spolupráce dieťaťa a preto situácia sa môže javiť tak, že páchatel tomu dieťaťu neublížil. Dieťa nemusí vykazovať znaky diskomfortu. Takéto prípady sa nemusia navonok u dieťaťa viditeľne odzrkadliť, môžu byť pozorovateľné oveľa neskôr, keď sa napr. pátra po tom, čo má určitý človek zo sexualitou, že má nejaké problémy, dôvodom môže byť práve nenápadné zneužívanie veľa rokov dozadu.

Vo vzťahu k osobe svedkyne X. Y. znalec uviedol, že ide o osobnosť akcentovanú s poruchami sociability v oblasti partnerských vzťahov, inak pracovne a v roli rodiča adaptovanú. Pri analýze vierohodnosti s poukazom na skutočnosť, že svedkyňa neopisovala udalosti, ktoré by zažila priamo, ani ich sama nepozorovala, znalec nezistil žiadne znaky oprávňujúce ho znížiť špecifickú vierohodnosť jej výpovede vo vzťahu k interpretáciám synových vyjadrení. Neboli zistené skutočnosti smerujúce k úvahe o fabulácii vo vzťahu k týmto údajom. Významnou súčasťou vyšetrovanej špecifickej vierohodnosti nie sú práve fakty, ale predovšetkým pozorovanie osoby pri podávaní výpovede u znalca.

Na návrh obhajoby bol pred odvolacím súdom vypočutý v procesnom postavení svedka vyšetrovateľ O. O. D., ktorý vykonával v tejto veci procesné úkony v rámci prípravného konania. Výsluch bol zameraný predovšetkým na objasnenie okolností, za ktorých bolo podané matkou maloletého trestné oznámenie a ako prebiehal výsluch maloletého.

Podľa svedka sa matka maloletého nezúčastnila na jeho výsluchu, mohla byť len na chodbe alebo v predizbe a mohlo dôjsť ku kontaktu s matkou tak, že buď svedok alebo prokurátorka alebo technik vystrčili ruku na chodbu a vypýtali si od matky čaj. Dôvod neúčasti kolízneho opatrovníka vysvetlil tým, že upovedomil telefonicky alebo mailom kuratelu podľa miesta bydliska, kontaktovali ho z úradu, že sa na úkon dostavia, ale je potrebné pre nich prísť. Požiadal operatívu, aby to zabezpečili, ale vzhľadom na nepriaznivé počasie tak nevykonali. Povinnosťou je upovedomiť kuratelu, ale výsluch je možné vykonať bez ich prítomnosti.

Svedok pripustil, že počas výsluchu boli technické problémy s kamerou, ktorá je staršieho typu. Tým, že nebolo možné snímať zo statívu došlo skôr k tomu, že sa kamera vybila napriek tomu, že batéria ukazovala 100%. Tým, že nebola na statíve nemohla byť zapojená do zásuvky. Bol problém s hardiskom, čo zistil presne pred výsluchom a musel kvôli tomu zháňať kriminalistického technika. Ďalej bol problém s tým, že sa nedal nastaviť reálny časový údaj, na ktorom trvala prokurátorka, tento problém nebol napriek jej pokynu odstránený. Maloletý bol pred začiatkom výsluchu nesústredený a rozrušený. Bolo to najmä preto, že začiatok výsluchu sa oddialil a malý sa tam nudil.

Pri výsluchu maloletej E. nebol prítomný ani psychológ ani nikto z ÚPSVaR. Pokiaľ ide o psychológa zrejme to bolo z dôvodu, že nebol dosiahnuteľný a ÚPSVaR bol vyrozumený. S psychológmi ako znalcami je problém lebo nie je zrejme, či budú pribratí ako znalci a preto nechcú chodiť.

Svedok vylúčil, že by bol počas výsluchov za jeho prítomnosti vyvíjaný akýkoľvek nátlak na vypočúvané osoby a všetky obvinenia obžalovaného v tomto smere odmietol. Svedok bol preverovaný aj odborom kontroly, neboli voči nemu vyvedené žiadne negatívne dôsledky. Nepoprel však svoje vyjadrenia vo vzťahu k PPG vyšetreniu, o ktorom povedal, že by ho neabsolvoval, ale nepovedal to počas procesného úkonu. Vo vzťahu k maloletej E. uviedol, že nerobil vedomý nátlak, až spätne, keď si pozrel prvostupňový rozsudok a následne záznam, pochopil, čo sudca myslel. Uvedomil si, že pochybil, keď maloletej potom, čo zistil, že mu klame, aj povedal, že cíti, že mu klame. Bolo to povedané nevhod, následne to ofuoval.

V súvislosti s podávaním trestného oznámenia svedok potvrdil, že dňa 12.02.2013 od 15,00 hod bola spisovaná zápisnica s X. Y.. Prítomný na tomto úkone alebo minimálne pri podpise zápisnice bol prítomný A. J. A.. Pri overovaní údajov oznamovateľky jej sedel na kolenách maloletý. Pri samotnom podávaní informácií zo strany matky maloletý nebol prítomný. Svedok zabezpečil civilnú zamestnankyňu, aby sa zatiaľ venovala maloletému, kým on matku vypočuje. Preto sa maloletý nemohol zapojiť do komunikácie počas podávania trestného oznámenia tak, že by povedal niečo ku skutku.

Z ďalších dôkazov, na ktoré sa odvoláva aj súd prvého stupňa vo svojom rozsudku, dáva odvolací súd do pozornosti predovšetkým závery znaleckého posudku Výskumného ústavu súdnej optiky, z ktorých vyplýva, že všetky dostupné obrazové, zvukové a audiovizuálne súbory nachádzajúce sa v pamäti telefónu. V zaistenom telefóne neboli detekované žiadne odstránené údaje.

Prečítané boli aj správy o prešetrení pomerov v rodine, správy od logopedičky a lekárske správy. Opierajúc sa o rozsiahle dokazovanie vykonané v priebehu konania, musí odvolací súd, napriek nesúhlasu s niektorými úvahami okresného súdu, konštatovať, že získané dôkazy boli v konečnom dôsledku vyhodnotené správne a okresný súd dospel k správnejmu záveru o oslobodení obžalovaného, s ktorým je nutné stotožniť sa. V posudzovanom prípade možno hovoriť o stave dôkaznej núdze,

ktorá spočíva v tom, že súdy majú k dispozícii jediný priamy usvedčujúci dôkaz, ktorý je poznačený nedostatkami tak z hľadiska obsahového a zároveň čiastočne trpí aj formálnymi vadami. Ostatné vykonané dôkazy, iba čiastočne v niektorých bodoch podporujú výpoveď maloletého, naopak v niektorých bodoch je táto výpoveď maloletého ostatnými dôkazmi úplne vyvrátená. Je na mieste súhlasiť s tvrdením, že nepriame dôkazy v tejto veci nevytvárajú ucelenú, ničím nenarušenú reťaz usvedčujúcich dôkazov, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností preukazovali, že sa žalovaný skutok stal.

K naznačeným nedostatkom formálneho charakteru vo výpovedi maloletého odvolací súd uvádza, že dňa 12.02.2013 bola s matkou maloletého spísaná zápisnica o trestnom oznámení a z jej znenia vyplýva, že maloletý bol pri tomto úkone prítomný. Doslovne sa v tejto zápisnici v časti, kde sú popisované okolnosti skutku, uvádza „pozn. vyšetrovateľa - chlapec sedí matke na kolenách a rozpráva, že mu otec držal vytočenú hlavu nad mobilom a musel sa pozerieť a videl, ako si dával jeho pipka do svojich úst...“. Z uvedeného nie je možné vyvodiť žiaden iný záver ako ten, že maloletý si musel minimálne časť výpovede matky (v najhoršom prípade celú) vypočuť a navyše mu bolo umožnené, aby sám vlastnými vyjadreniami do nej zasiahol. Na tomto tvrdení nič nemení ani fakt, že vyšetrovateľ, ktorý túto zápisnicu spisoval, ako svedok pred súdom uviedol, že maloletý sa v miestnosti počas spisovania zápisnice nenachádzal. Pre súd je nepochopiteľný, v kontexte s údajmi zachytenými v zápisnici, obsah úradného záznamu zo dňa 12.02.2013 (č.l. 5), v ktorom sa vyšetrovateľ „snaží presvedčiť“, že maloletý bol prítomný iba pri vypisovaní hlavičky zápisnice. Z uvedeného teda vyplýva, že maloletý si časť z toho, čo bolo následne predmetom jeho výsluchu, vypočul už predtým a navyše sám do tohto úkonu aktívne zasiahol. Táto skutočnosť nepochybne mala za následok čiastočné znehodnotenie najdôležitejšieho dôkazu, keďže následná výpoveď maloletého mohla byť vyjadreniami matky ovplyvnená.

Vo vzťahu k samotnému výsluchu maloletého možno uviesť, že jeho príprava nebola dobre zvládnutá a z dôvodu technických, či organizačných prekážok sa oddialil jeho začiatok, čo nemalo pozitívny vplyv na koncentráciu a výdrž maloletého. Preto musel byť maloletý viackrát opakovanými a cielenými výzvami nasmerovaný na tému, ktorá bola predmetom výsluchu a dôkazom toho, že jeho pozornosť bola veľmi rozptýlená a dostavovala sa u neho aj únava, bolo to, že musela byť nakoniec do miestnosti privolaná matka maloletého. Prítomnosť matky a jej dôsledky na posudzovanie zákonnosti vykonania tohto úkonu boli riešené už v prvom rozhodnutí odvolacieho súdu, preto je možné v tomto rozhodnutí na predchádzajúce závery iba odkázať.

Pokiaľ ide o vyhodnocovanie dôkaznej situácie z hľadiska obsahového, teda zisťovanie do akej miery, boli skutkové okolnosti uvedené v obžalobnom návrhu, preukázané vykonanými dôkazmi, je nutné povedať, že nie v takom rozsahu, aby z neho bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, ktorý by nebol sprevádzaný žiadnymi pochybnosťami.

Obžaloba oprela svoje tvrdenia predovšetkým o výpoveď maloletého, ako o jediný priamy dôkaz v danej veci. Tvrdenia maloletého mala nepriamo potvrdzovať jeho matka X. Y., stará matka A. Y., čiastočne závery znaleckých posudkov a výpovede svedkov Y. K., B. I., F. J.. Spomenuté svedecké výpovede však skutkové okolnosti uvádzané v podanej obžalobe nepotvrdzujú, prípadne ich úplne vyvracajú. V prípade znaleckých posudkov z odboru psychológie nemožno tvrdiť, že by výpoveď maloletého a jeho matky úplne vyvracali, avšak nepodporujú ich bezvýhradne a v dostatočnom rozsahu. Napriek tomu však podľa názoru odvolacieho súdu výraznou mierou prispeli k pochopeniu a objasneniu väčšiny vyjadrení maloletého.

Obdobie spáchania skutku je vymedzené „od presne nezisteného dňa v roku 2011 do 09.02.2013“. Maloletý vo svojej výpovedi neuvádza žiadne dátumy, čo je v jeho veku úplne pochopiteľné a prirodzené a zhodujú na tom oba vo veci doposiaľ konajúce súdy. Nejasné a neúplné fakty však poskytuje k tejto otázke matka maloletého, ktorá dedukuje, že to bolo raz od januára 2011, potom dedukuje že to bolo od januára 2010 a dátumy 26.01.2013 a 09.02.2013 tiež len dedukuje. Podľa matky, táto sa o skutkoch uvedených v obžalobe dozvedela od maloletého dňa 10.02.2013, svedkyňa A. Y. sa to dozvedela v januári 2013 od vnuka, súčasne však uviedla, že sa to dozvedela od matky maloletého v auguste 2013, respektíve v apríli 2013 a napokon uviedla, že maloletý jej o zneužívaní hovoril už v roku 2012. Celková doba páchania skutku uvedeného v obžalobe nie je spoľahlivo preukázaná. Čiastočne je možné ustáliť na podklade zhodných výpovedí a s prihliadnutím na fixne určený režim, ktorý vyplýva z úpravy styku s maloletým, iba dni 26.01.2013 a 09.02.2013. Vo výpovediach spomenutých dvoch svedkýň sú ohľadom času spáchania skutku významné rozpory.

Maloletý popisuje ataky obžalovaného, pri ktorých mu mal „strkať prst do pipíka a do riľule, mal taký zlý pocit, ako keby spadol z nejakej lode do vody, alebo ako keby bol na nejakom kolotoči, doniesol ho na posteľ, vyzliekol mu gata a robil jeho pipíkovi zle, dával mu tam prst do pipíka, do úst si ho dával, alebo mu dával prst do riľule a začal mu dávať ústa do riľule. Aj riľulu si dával do úst aj prst tam dával. Prst mu dával do pipíka do riľule, aj prst dával do úst, riľulu dával do úst. Nevie, ako dával riľulu do úst, dával si ju pred ústa. Tými ústami pod riľulou to bolo iba jeden krát. Do riľule mu jazyk nedával, len dával tvár pred riľulu a prst do riľule aj hýbal prstom. Keď mu to robil, tak sa pokakal, alebo pocikal. Bolo to nepríjemné a zlé...“, tieto sa mali podľa obžaloby stať 26.01.2013 a 09.02.2013.

Maloletý uvádzal, že obžalovaný si ho pri uvádzaných atakoch natáčal na mobil. Následne však uviedol, že pri tom spal. Je nelogické, ak sú ním uvádzané ataky také nepríjemné a bolestivé, že by mohol maloletý počas nich spať a je ťažko vysvetliteľné aj to, ako mohol maloletý vidieť manipuláciu v oblasti jeho zadku. Maloletý uvádzal, že pri útokoch mali byť prítomné E. a P.. Videl, ako aj voči nim obžalovaný útočí, roztrhal im odev, natáčal ich na video. Obidve svedkyne to jednoznačne popreli. Maloletý hovoril, že video mal obžalovaný v telefóne. Z posudku Výskumného ústavu súdnej optiky vyplýva, že žiadne takéto video tam nie je a ani nebolo, nakoľko nebolo z telefónu nič vymazané. Nachádza sa tam len maloletý počas hry a rozbaľovania darčiekov ako šťastný chlapec alebo ako spí oblečený, zakrytý perinou v posteli.

Maloletý hovoril, že ho v byte obžalovaného sprchovala aj E. aj P. a že obžalovaný chcel od nich, aby ho chytili za pipíka. Obe svedkyne toto jednoznačne popreli, zhodne uvádzajú, že maloletého nikdy nevideli nahého.

Maloletý popisoval matke to, že ho obžalovaný mu fyzicky ubližuje a bije ho. Z výpovede jeho matky, lekárskeho správcu, výpovedí ošetrojúcej lekárky, psychologičky, učiteliek v škôlke, z výpovedí svedkov nevyplýva žiadne fyzické násilie zo strany obžalovaného voči maloletému. Neboli na ňom nájdene žiadne modriny, ani iné stopy násillia.

Matka maloletého X. Y. vypovedala len sprostredkovanne o tom, čo sa dozvedela od syna. Uvádzala, že ku skutku zneužívania malo dôjsť okrem iného aj dňa 26.01.2013. Sama však vzápätí uviedla, že keď maloletý v uvedený deň prišiel domov od obžalovaného, sám jej povedal, že mu otec dňa 26.01.2013 nič zlé nerobil.

Nepresvedčivo pôsobí výpoveď svedkyne aj z toho dôvodu, že mala mať určité podozrenie, že sa obžalovaný správa voči synovi nevhodne, aj napriek tomu mu ho dňa 06.02.2013, aj 09.02.2013 dala bez toho, aby niečo signalizovala príslušným orgánom alebo aby sa obžalovaného spýtala na to, čo jej maloletý uvádzal. Pre súd je tiež ťažko uveriteľné, že ak by bola pravda to, čo hovorí svedkyňa A. Y., ktorá mala vedieť o sexuálnom zneužívaní vnuka od roku 2012, že by ako jeho stará matka vo veci nič neurobila.

Uviedla, že jej maloletý popisoval brutálny fyzický útok obžalovaného na neho, to, ako ho bije, búcha hlavu o zem, ale sama na tele W. nezistila žiadne stopy po cudzom fyzickom napadnutí. K tejto otázke možno zaujať jednoznačné stanovisko a tvrdiť, že žiadne zo spomínaných fyzických atakov voči maloletému sa nestali, pretože je to v rozpore so všetkými vykonanými dôkazmi a dokonca túto časť tvrdení celkom jednoznačne vyvracia aj znalecký posudok z odboru psychológie, ktorý hovorí o tom, že udalosti sa nemohli udiať tak, ako ich popisuje maloletý.

Tvrdenia obžaloby mala potvrdiť priateľka X. Y., A. Y. K., ktorá bola ako prvá osoba po matke maloletého konfrontovaná so zistenou situáciou, ale jej maloletý o žiadnych nevhodných sexuálnych praktikách obžalovaného voči nemu nič nehovoril, pritom sa jednalo o jemu známu osobu.

Znalec X. A. B. D., Z., u obžalovaného vylúčil deviáciu v zmysle pedofílie. E. agresivitu a formy násilného správania v jadrovej výbave osobnosti obvineného. Pripomenul však, že zneužívanie detí nie je nutne podmienené násilným prekonávaním odporu, ale môže sa diať manipulatívne za spolupráce dieťaťa.

Obžalovaný by v zásade mohol byť schopný konania popísaného v obžalobe, za predpokladu splnenia ďalších znalcov konkrétne vymedzených podmienok. Na podklade zistenej poruchy v psychosexuálnom dozrievaní, nejasnej alebo slabo zakotvenej sexuálnej identity, nevyhranenej orientácii, silnom narcizme a poruchám kontroly pri strese vyplývajúcom z nedostatku ventilovania nadpriemernej miery pohlavného pudu bol by toho schopný v prípade ak existuje miera libida, pohlavného pudu, ktorá ho k takémuto správaniu vedie. Dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný v čase páchania skutkov bol strese vyplývajúcom z nedostatku nadpriemernej miery pohlavného pudu. Obžalovaný mal vzťah s priateľkou, mal s ňou pravidelný sexuálny styk, mal viacmenej pravidelný sexuálny styk s priateľom a nemožno preto tvrdiť, že by sexuálne abstinovал a tým sa dostával do stresu z nedostatku sexu.

Znalec okrem toho konštatoval, že zistené a popisované prejavy náklonnosti obžalovaného voči maloletému, ich telesné kontakty v žiadnom prípade nie je možné považovať za prejav neadekvátneho sexuálneho správania smerujúceho k uspokojovaniu pohlavného pudu. Dokonca ani v tom prípade, ak sú tieto kontakty intenzívne, časté. Ani aktivity v oblasti genitálií nemusia niesť erotický náboj, ako príklad uviedol znalec umývanie pohlavných orgánov u dieťaťa. Samotné dotyky, bozky a ani dotyky v oblasti pohlavných orgánov nie je možné považovať za prejav zneužívania.

Ako už bolo konštatované znalec Z.. U. F. uviedol, že je pravdepodobné, že maloletý vypovedal v zásade o prežitých skutočnostiach (v hlavných rysoch) v zhode s tým, ako ich vnímal, pričom nemožno ale vylúčiť, že niektoré (skôr vedľajšie) okolnosti si mohol vo výpovedi dotvoriť svojou fantáziou, resp. mohli byť ovplyvnené aj reakciami matky, ktorej to hovoril. Toto sa však netýka zásadných okolností jeho výpovede. Ako hlavné rysy, kedy mal maloletý hovoriť pravdu bolo vtedy, keď maloletý uvádzal, že keď mu otec strkal prst do konečníka, pociťoval to, ako keď po ňom jazdia angličáky. To zásadne musel prežiť.

Znalec pripustil, že ak sa otec snažil pomôcť maloletému zbaviť sa stolice, ktorá sa nedokázala oddeliť, ktorú nedokázal vytlačiť, mohol maloletý vnímať túto situáciu tak, ako ju popísal „tatinu mi strkal prsty do riľule“. Proces, ktorý je spojený s určitým stupňom bolesti a dieťa pochopí, že sa niečo deje, že to nie je v poriadku napr. dlhšie sedí na záchode a snaží sa tlačiť, je to nepríjemný pocit, ktorý môže navodzovať pocit úzkosti. Je to individuálne, dôležitý je aj momentálny stav, nálada, únava a podobne. Aj keď by malo dieťa dobrú slovnú zásobu, nemusí vždy použiť správny termín alebo výraz, ktorý presne zodpovedá manipulácii. Formulácia „strkať prst do riľule“ môže byť použitá napríklad, keď sa mu natiera zadok alebo je škrabnutý v oblasti análneho otvoru, môže mať pocit, že sa mu tam strká prst. Do pozornosti dáva súd aj ďalšiu nezrovnalosť, nakoľko maloletý vo svojej výpovedi uvádzal, že mu obžalovaný dával do konečníka prst, ale pri lekárskom vyšetrení dňa 13.02.2013 uvádzal, že mu tam dával predmety, čo je podstatný rozdiel.

Takéto skreslené vnímanie skutočnosti, ktorú naozaj maloletý mohol prežiť, ako uvádza znalec, mohol nesprávne interpretovať. V tomto období života na začiatku školského veku, deti iba začínajú byť dôveryhodné, lebo u nich narastá zmysel pre realitu. Psychická zrelosť objektívne neumožňuje prežité udalosti fixovať a reprodukovať ich spôsobom, ktorý je bežný u dospelého jedinca.

Nie celkom jednoznačne vyznieva pre súd aj tvrdenie o tom, že maloletý mal z otca strach. Tvrdenie znalca, že k tomu dospel z kresby maloletého, z jeho reakcií, keď nechcel uviesť ako ho volá a jeho slov o zjedení kocúrom, sú pre súd nedostatočné a nepresvedčivé. O tom, že maloletý z obžalovaného strach nemal, svedčia výpovede nestranných svedkov mimo okruhu rodiny vrátane odborníkov (psychologička, logopedička), ktorí skôr videli iba spontánne prejavy radosti pri ich stretnutiach. U sexuálne zneužívaných detí je časté, že zmenia svoje správanie a znalec aj popisuje ako. Z výpovedí učiteliek z materskej školy, kam maloletý chodil, vyplýva, že k žiadnej zmene psychiky maloletého z dôvodu údajného sexuálneho zneužívania nedošlo, ako to predpokladal znalec.

Ďalším významným zistením je aj to, že nebolo potvrdené maloletým uvádzané konanie obžalovaného voči E. a P., nebolo potvrdené ani maloletým uvádzané video v telefóne. Podľa súdu sú to významné skutočnosti, ktoré spochybňujú vierohodnosť tvrdení maloletého. Z obrazových záznamov z telefónu obžalovaného vyplýva, že sú tam iba záznamy, o ktorých vypovedal obžalovaný, žiadne z tých, o ktorých hovoril maloletý.

Tvrdenie obžalovaného pokiaľ ide o jeho pozitívny vzťah k synovi potvrdili svedkovia D. S., P. Z., P. L., O. M., A. F., X. S., U. S., S. S., W. L., J. G., E. S.. Tvrdenie obžalovaného, že svojho syna sexuálne

nezneužíval potvrdili okrem vyššie uvedených svedkov aj A.. I., A.. P. a A.. K.. Ani v jednej lekárskej správy nie je potvrdené sexuálne zneužívanie maloletého. Nejednoznačné sú v tomto smere aj závery znaleckých posudkov a výpovede znalcov.

Z oboznámených listinných dôkazov vyplýva, že ani v súdnom civilnom konaní neboli zistené žiadne náznaky nevhodného, či už fyzického alebo sexuálneho správania sa obžalovaného voči synovi. Nezistila to ani sociálna kuratela v rámci šetrenia pomerov v rodinách oboch rodičov.

Za veľmi podstatné v danej veci treba považovať výpovede osôb, ktoré sú nestranné a ktoré prichádzali do styku s maloletým a ktoré by si vzhľadom na svoje profesionálne odbornosti a skúsenosti všimli na ňom, že bol sexuálne zneužívaný. Ošetrojúca detská lekárka za celý čas, čo k nej chodil nezistila žiadne stopy, ani len náznaky nejakého sexuálneho zneužívania, ani fyzického násillia. Psychologička, ku ktorej maloletý chodil a logopedička, ktorú navštevoval, rovnako nič takéto nezistili. Učiteľky v materskej škôlke, kam maloletý chodil a trávil s nim väčšinu denného času, si na ňom nevšimli zmeny v jeho správaní. Pritom mal obžalovaný podľa obžaloby svojho syna sexuálne zneužívať dva roky, podľa matky až tri roky.

Z vykonaného dokazovania vyplýva že v danej veci sa jedná o dlhodobé a pretrvávajúce problémy medzi rodičmi maloletého o spôsobe výchovy spoločného syna. Z vyjadrení odborníkov, ktorí prišli s maloletým v rozhodnom období do kontaktu, vyplýva zistenie o problémových vzťahoch medzi rodičmi maloletého. Detská psychologička riešila na základe iniciatívy matky maloletého výchovné nezhody medzi rodičmi. Problém riešila od konca roku 2010 a zistila zvýšenú úzkosť a neurotický vývin, ktorý je spôsobený nejednotnou výchovou. Pokiaľ matka maloletého bazíruje na prísnejšej výchove, vyťažuje maloletého rôznymi aktivitami (anglický jazyk, hudobná výchova), otec volil voľnejšiu, hravú formu výchovy, čo je logické vzhľadom na krátkosť času, ktorý mohol so synom tráviť. Tieto problémy zákonite vyúsťujú do vzájomnej averzie rodičov, neschopnosti viesť spolu dialóg a dohodnúť sa na podstatných veciach, ktorých sa maloletý zúčastňoval a zúčastňuje.

Odvolací súd zdôrazňuje, že výrok o vine obžalovaného môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré úplne vylučujú pochybnosť o tom, či sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Za predpokladu, že aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov zostane v tejto zásadnej otázke pochybnosť, je nutné v zmysle zásady „in dubio pro reo“ tieto pochybnosti vykladať v prospech veci. Ak teda nie je možné na základe vykonaných dôkazov bezpečne určiť priebeh skutkového deja tak, ako je vymedzený v uznesení o vznesení obvinenia a v podanej obžalobe, prichádza do úvahy jedine postup podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

V odseku 4 ustanovenia § 2 Tr. poriadku je upravená zásada prezumpcie neviny a táto zásada vychádza z čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Prezumpcia neviny znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina a teda obžalovaný aj v danom konkrétnom prípade nemá povinnosť svoju nevinu dokazovať.

Na základe vyššie uvedeného preto krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa konštatuje, že nemožno urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe a preto sa s názorom okresného súdu stotožnil a odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.